ГОД. II. ЯМБОЛЪ, 12 АПРИЛЪ 1925 ГОД. БРОЙ 87.

ТРАКИЙЦЪ

седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-икономически новини

:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::

Всичко се изпраща до печатницата „Светлина"—Маранговъ.—Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв. за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева.
Отдѣленъ брой 1·50 лева.
ПЛАНЦА СЕ: за известия вѣчални, годежни и имение или по 50 л., за скрѣбни—100 лева.
Официални обявления по 1·50 лв. на □ с. м. Съдебните пристави плащатъ по 0·50 лева на дума.
Търговски — по споразумѣние.
За хроникиране—5 лева на редъ.
Всичко въ предплата.
Ржкописи не се връщатъ.

Д-ръ П. ДИКОВСКИ

се установи въ гр. Ямболъ, на улица „Босфорска", № 3 до банянския мостъ.
4—5 ПРИЕМА БОЛНИ.

Д-Ръ Р. КАЛЕВЪ

Специалистъ по очни болести
се установява въ Пловдивъ
6—10 ул. „Князъ Александръ" № 3.

Сладкарница „РОЗД"

Съобщава на многобройнитѣ си клиенти и познати, че по случай великитѣ праздници ще изработва **козунаци, торти** и други. Сжщо ще продава първокачествена МАЯ за козунаци, романска „Брагадиру" и ще приема поржчки за всички видове сладкиши.
2—3

Ал. Разбойниковъ

П. АДВОКАТЪ

(писалище близо окржжния сждъ, до държавнитѣ бирници). 2

ВНИМАНИЕ!

25% НАМАЛЕНИЕ 25%

САМО ЗА ПРАЗДНИЦИТѢ.

МЖЖКИ ОТДѢЛЪ.

Сукнени шапки, каскети, горни ризи, връзки, яки, нагрѫдници, тераити, чорапи, жартери, кърпи за носъ и за лице, копринени шалчета, колани, чадъри, бастуни, портмонета, ученически шапки, брѫсначи, машини, четки, тасчета и пр.

ДАМСКИ ОТДѢЛЪ.

Чорапи отъ всички цвѣтове и копринени, чалъри, чанти, кърпи копринени, пудри, помади, сапуни, парфюми, червило чернило за коса, за вежди и пр. и пр. отъ най-прочутитѣ фабрики въ България.

съ 25% НАМАЛЕНИЕ 25%.

Съ почтить: **Сотиръ Топаловъ**
срещу кооперация „Братство".
2—2

ВАЖНО ЗА СЕЛАТА:

Бояджикъ, Имерлий, Гюлюмяново, Якъ-Бунаръ, Видинъ, Калфакьой, Гюбелъ, Гюбелъ-Куръфалий, Балѫ-Бунаръ и др.

Отъ 1 априлъ отворихъ модерна содо-лимонадена фабрика въ с. Ботево, съ превъзходно произведена прочутата въ околностьта „Чурленска вода", която по съотношение на солитѣ превъзхожда най-добритѣ води въ околностьта.

Постояненъ депозитъ при **Желязко К. Момчевъ** — кржчмарь
1—3 Съ почитание: **Т. ДОПЛЕВЪ.**

НОВИ ПѢТИЩА.

Подъ покрива на партизанскитѣ разпри, цѣето печатътъ всѣки день разглася: убийства, конспирации, арести,—ний виждаме новитѣ пѫтища, които се очертаватъ.

Ний ги виждаме средъ народа, който, наследникъ на пѣсничетѣ на старитѣ траки, славяни и българи, — днесъ ги възсъздава въ нови форми.

Богъ Загрей броди по родните тѣ поля, и буди пѣсничетѣ за нови пѣсни. Поети, писатели, историци, — ровятъ народната душа, и взимать съкровищата на мждростьта, вложени въ нея. Потребнитѣ богатства на древностьта възкръсватъ въ творбитѣ на младитѣ ни художници: Н. Райновъ, Ем. п. Димитровъ, Т. Траяновъ, Л. Стоянковъ, Н. Шкйтановъ и др.

Духътъ на миналото и днесъ сплива душата на художницитѣ, и тѣ съ радость пресъздаватъ народния бытъ.

Това вглъбяване въ духа на народа води художницитѣ въ широкитѣ ливади на творчеството. Тѣ възкръсватъ своя пълъ: възваване коренитѣ на вдъхновението въ народа, — и оттамъ, тѣ разкрываватъ неговитѣ художествени прояви. Днесъ тѣ разработватъ народнитѣ творения: епоса, легенда, приказки, които се пръскатъ по земята ни въ нова свѣтлина.

И народа, средъ вълнитѣ на партизанскитѣ стихии, готви почвата на новитѣ „етнически" които неговитѣ художници му наблѣзвать.

Народа, винаги близъкъ на духовното (подъ какваго форма и да се явява), намира най-вѣрно свое пъть. Народнитѣ университети въ София, Варна, Пѣвенъ, Ямболъ и другаде, сочатъ подготвителната работа, която извършватъ всички.

Така духовното расте въ нашия бытъ. Грубитѣ похвати на насилието се измѣстятъ отъ творческия подемъ на народа. Нови идеали вълнуватъ душитѣ, които се стремятъ да ги достигнатъ, — и отъ тукъ: жаждата за по-голѣма Любовь и Мждрость.

Философскитѣ спекулации на запада оставатъ за специалности, а българския духъ се възражда въ новитѣ пѫтища на художницитѣ ни.

Тѣзи пѫтища водятъ до ценноститѣ на българската магика. И, разработени и прелѣяни въ живота, тѣ утре, може би: ще ни дадатъ голѣмото дѣло на художници и народъ, наричано: духовното възраждане на България.

Г. Драгиновъ

ЧЕТЕНИЕ ЗА ДЕЦАТА.

ПѢТНИЧЕСКИ СГОВОРЪ.

Водимъ отъ своитѣ природолюбиви тенденции, взиколузайки у добрия случай да се лансираме за любимо екстренно въ тоя кржгъ, кой що до сюро бѣ пронитъ отъ конспирации, решихъ да споходя К. Спиранки, рещихъ да тамъ не ме безпокоюватъ — нали има авто любили съобщения! Пѣтуването съ автомобилъ е приятно и въ голѣма степень аристократично. Но когато видѣхъ „модерните съобщения" въ лицето на единъ каляска отдавна загубилъ обрибролетъ, който като парламентарния пѣтя, елва ли не се отказахъ отъ пѣтуването си. Но „инстинктъ... интересъ" диктуваха незабавното заминаване.

Въ кабриолета, който играе роля на „Пегасъ" имаше четири души отъ най разнообразенъ сортъ: търговецъ, който непрестанно смѣташе въ български левове въ чужда валута, господинъ отъ III разредъ съ своята дъщеря — бѫдеща госпожица, единъ селянинъ съ песни жилки, единъ селянинъ съ песни способности, кучуяна и азъ.

Потеглихме. Кабриолета се клатушка и запѣваша да се обърне въ всѣка неравность на шосето. Ние правимъ усилия да се задържимъ на него. Усилията са държимъ на него. Усилията са единъ вземанъ, защото плащето на единъ би повалѣло и другитѣ.

Дали и г. Малиновъ не се е новилъ на подобна поща, та подъ чанция на страха е получилъ внезапно прозрение за обществения сговоръ, сговоръ обединяващъ разнородните елементи на обществото? Кучуяна следейки пашитѣ не удобства, ни окуражаване, че нашия пѣтнически сговоръ ще ни спаси. И, наистина, ние полагахме „върховни усилия", за да спасимъ положението.

Кучуяна, когото поради нескопчаната опасность нарекохме „ко-

СТАРИНИТѢ КРАЙ Г. ЯМБОЛЪ.

Нашата отечествена история и тая на земята ни, преди идването на българитѣ на Балканския и въ, е много бедна. Ето вече 46 год. свободенъ животъ, и ние неможемъ да се похвалимъ съ едно напълно изчерпателно съчинение върху историята на нашата земя и народъ. Много празноти и неточности има още въ нея. Това е твърде скрѣбно! Въ времена като днешнитѣ, главно къмъ историята ние можемъ да се обърнемъ, за да почерпимъ отъ тамъ сили и упование. Само при упование на миналото, което става съ помощьта на историческо образование, ние можемъ да се ориентираме между забърканитѣ отношения на действителностьта и да получимъ онази широта въ възгледа и разбиране на историческитѣ процеси, липсата на които всѣкога ще прави безплодни всички наши усилия за разрешението на поставенитѣ отъ историческия животъ въпроси.

Нашата земя не е добре изучена, въпреки че изобилствува съ паметници. Тѣ стоятъ дълбоко загрижъ въ земята, не защото нѣма заинтересувани за това хора, а защото сж малко, а по-голѣма часть отъ нашата интелигенция не се интересува или минава съ затворени очи край тѣхъ, да не говоримъ за народа, който нѣма и понятие за онова голѣмо значение, което има за науката всѣка намѣрена или случайно открита старина.

Въ дрезгавината на историческото минало, нашата земя е била заселена отъ траки, една часть отъ нея попада обаче подъ самия тѣ македонски царе. Презъ цѣлни три вѣка имаме господството на римляните келти, а въ 46 год. преди Р. Хр. цѣла Тракия попада подъ римска власть. Всички тия народи сж стигнали до известна степень на образование и сж оста вили въ нашата страна много знаци отъ своя животъ. Тракия и-зобилствува съ паметници, и по тѣхъ ние можемъ да сждимъ за едновременния бытъ на народитѣ, които сж населявали тия мѣста. Бейброй мнозина виждане, какъвто и да пытуване ияъ Тракия, а на мѣста непосредственно до нашитѣ градове и села; въ тѣхъ почива прахътъ на тракийскитѣ герои и князе, заедно съ оржжия и сѣчива, съ които сж си служили при всѣкидневния животъ. Римлянитѣ сж ни оставили още по-голѣмъ брой и по-ценни паметници, като надписи, монети, развалини отъ градове, водопроводи, надгробни паметници и др. Тѣ ясно ни показватъ каква висока степень на образование сж имали и какво мѣсто сж заемали тѣ въ реда на старитѣ културни народи.

Тоя богатство отъ паметници стои заритo въ земята и затова представата ни за тия народи е смѫтна и неясна. Тѣ би трѣбвало да красятъ единъ богатъ археденъ музей въ всѣки провинциаленъ градъ, чрезъ благосклонната просвѣтна работа на неговата интелигенция. Престъпление е, ако не се взематъ мѣрки за защищаване и запазване на старинитѣ, престъпление е не само предъ историята на нашия народъ, но предъ науката въобще.

Ямболъ спада къмъ числото на онния градове, чиито околности изобилствуватъ съ старовременни паметници; около него се намиратъ тракийския градъ Кабиле, римския Диосполисъ и византийския Диаполъ. Тия старини сж подхвърлени обаче на разрушение отъ ржката на простия селянинъ и съ това се затриватъ за винаги сума ценни паметници. Ето ви една картина на разрушението при Кабиле, която илюстрира много ясно, колко интересъ къмъ старинитѣ е на завладѣлъ пашъ.

На 6 кмъ. северно отъ града се намира стария градъ Кабиле, тракийско селище, основано въ времето на Филипъ Македонски, IV в. пр. Р. Хр. на мѣстото на старо тракийско. Остатки отъ този градъ лѣчатъ изъ нивитѣ разположени южно и източно отъ в. Тѣ, чупнатъ. Тепе т. е отъ сегашното село Ичмуръ—и самите яръкъ. Още съ вниване въ селото се хвърлятъ въ очи разхвърлените изъ нѣкои селски дворове, мрямории камъни съ старогрѣцки и латински надписи (по тѣхъ, съ зубани фигури, плюнъ по римско изкуство. Тая участь е, ако не бѫдатъ запазени, да бѫдатъ разрушени отъ желѣзнитѣ чукъ, за да подкрепятъ нѣкои плѣвни, или построятъ за сгжнаци; така на една мраморена четирижгълна колона ржбоветѣ сж очукани и е приспособена за вълякъ. Въпъ отъ селото се наброшатъ нѣколко тракийски паметници, които стоятъ запазени, благодарение на това, че селянина сь своитѣ две ржце не е могълъ да ги срине и разгради. Всрещъ самитѣ развалини, чийто основи сж подъ земята, но нѣте добре ли чатъ, се вижда скоро открита римска гробница, иззидана отъ голѣми дѣлани камъни, жлатѣ на която сж отъ нѣкои камъни, а за какъвъ сж служили две огромни каменни плочи. Тия последнитѣ, заедно съ горния редъ камъни, сж изнесени отъ откривача отвънъ, а край тѣхъ сж разхвърлени изпотрошени кирпичени късове. Тъгливо, че, че кончко, което е било поставено при мъртвеца, е укрито и пръснато. Източно отъ самия връхъ върху една могила, които се явява като непосредственно продължение на върха, се намиратъ развалини отъ стара крепость, но всичко изглежда римска, което е отбранявала града отъ северъ. Тукъ вече

ФЕЙЛЕТОНЪ.

ПѢТНИЧЕСКИ СГОВОРЪ.

лара на смъртьта", ни увѣряване, че неговата „тройка" е най-комфортното пѣтническо съобщение въ тоя кржгъ. Споменихъ съ да руския чай „тройка", гдето три хрѫбани конѣ летятъ стремглаво и сравнителни и сж нашата, видѣхъ каква иронична е понѣкога да ни одновременность съ нѣкого.

Търговеца ни разправи нѣщо за чуждитѣ налути, селянина като земледѣлски депутатъ е готовъ да приеме всичко за вѣрно, а госпожата въздишя. Бждащата, полю-

сно дни, какво е въ състояние да направи простия българинъ. Крепостта има форма на квадратъ, а по жълтѣ я ясно личатъ останки отъ кули. Зидоветѣ имать ширина до 2 метра, направени отъ камъкъ и хоросанъ. Отъ западната страна, на нѣкои жълъ на крепостьта, се намиратъ грамадни каменни блокове (може би тамъ е било главния входъ), нѣкои отъ които селянитѣ сж принесли въ селото (споменатитѣ камъни). А 3 отъ тѣхъ вече се използуватъ отъ гимназията. Тука на това мѣсто ние открихме цѣлъ скелетъ, съ две монети край него и фрагменти отъ сждъ съ пепелъ отъ изгорѣлъ мъртвецъ. Около самото това мѣсто селянитѣ сж наровили и други скелети. Зидоветѣ на крепостьта сж нѣчално състояние, селянитѣ сж ги обърнали въ камении кариери и по силенъ най-безмилостенъ начинъ дорунищожаватъ, откакто 20 нѣкои и варварски нашествия, не можаха да унищожатъ. Колко е скръбно всичко това, както се знае, че то става на 6 км отъ града, гдѣто царува общественото мнение и интересъ къмъ науката. Но не сж само тия старини. Край самата Тунджа, до Рашевата меджица, се намира характерна селищна могила, въ която има сѣчива и фрагменти отъ предисторическо време, отъ така наречената неолетична епоха (дѣланъ на мъкъ). Въ лозята, по пжтя за Селевенъ, се намиратъ развалинитѣ на изчезналото преди 100 год. село Елесъ Кьой. Тука се срѣщатъ заровени делви, а преди години е било изровено едно гърненце, съ голѣми сребърни монети отъ 16 вѣкъ. По върховетѣ на голѣмия Бакаджикъ се намиратъ остатъци отъ две градища. Около с. Бовджикъ, на една осамотена височина, деки пространно градище. При с. Бейкьой се намира сжщо старо градище, тамъ сж намѣрени монети отъ времето на Александъръ Велики. Между селата Бейкьой; и Шикли и Мурсаглий, т. Шкорпилъ намѣрилъ следи отъ старо селище, отъ тамъ сж били изваени саркофази, части отъ стѣлбове, мозаики, бронзови фигури, римски монети, но не сж били открити никакви следи отъ укрепление. Тукъ може би е лежалъ стария градъ Ordiiza ad Burgum. На изгоятъ с. Бейкьой, до самата р. Тунджа, се намира другото запустено градищно навѣстно подъ името Дерменъ Калеси, тукъ сж намѣрени сребърни и златни монети и бронзовъ кръстъ. Близо до Кавакий се намира стара скалиста крепость, нарѣчена отъ старо время Палеокастро, съ краенци кули и каменни основи. До с. Дугяново сжщо се издиратъ нѣколко старини, изглежда отъ първитѣ времена на римското владичество въ Тракия. Въ с. Голѣмъ Монастиръ сжщо сж намѣрени важни антични и срѣдно вѣковни паметници, изровенъ е билъ изъ една нива гладъкъ камененъ стѣлбъ съ грѣцки надпись отъ 8 реда. При с. Пандакий нѣ една могили сж намѣрени стъклени и глинени сждове, а до тѣхъ на едно сребърно сниджирче златенъ полумесецъ. При с. Войника се намира старата ви зантийска крепость Маркели, а Сакарь планина е пълна съ преисторически паметници.

Както и да бѣде, мога да уверя, г. Савовъ и ямбол. граждани, че зарди забъркната отъ мене, че зарди забъркната отъ г. Бѣчевъ каша, харчената въ свата нѣма да бѣде напрѣсно.

Другъ пжть и на друго мѣсто ще продължа, защото колонитѣ ще ме застигнатъ пестнице ме ни позволяватъ да направя това сега.

Съ почитъ: *А. Разбойниковъ.*

Какъвто и да е, защото колкото и нашенъ да е, защото колкото и нашенъ да е, защото колкото и нашенъ